

dels paa at optage den Bestemmelse, at Understøttelserne saavidt muligt skulde fordeles mellem Eleverne i de forskjellige Fag efter Antallet. Det er en Regel, der saavidt jeg veed, hidtil er fulgt ved Landbohøjskolen; men vi ansaa det for rigtigt, at den optages i Loven, og dette har jo i saa Henseende fundet den høitærede Ministers Godkendelse. Vi have anset det for rigtigt, at Understøttelserne til de Studerende i det Hele taget forhøiedes, og at der gaves flere uformuende unge Mennesker Leilighed til at benytte Landbohøjskolens Undervisning, og jeg antager heller ikke, at det her i Salen vil møde nogen Modsigelse. Om Lønningerne til Bestyrelsen der ude paa Højskolen, dens Inspektører, Kassierer o. s. v. har der været nogen Uenighed, idet i Fjor disse Lønninger vare fastsatte noget høiere, end man nu vilde gaa ind paa. Ogsaa i saa Henseende har den høitærede Minister viist Smødelommen i det nu forelagte Lovforslag. Lønningsfakterne ere de samme, som Udvalget i Vinter havde foreslaaet, idet nemlig Inspektørens Løn, som oprindelig var foreslaaet sat til 4,000 Kr. som Begyndelsesløn, nu er nedsat til 3,200 Kr. Derimod er der ikke opnaaet saa fuldstændig Enighed om, hvad der skal anvendes til Kontorhold og Sekretærføretning. Der er i det oprindelige Lovforslag forlangt 3,600 Kr. til Kontorhold; Udvalget mente, at 2,600 Kr. var tilstrækkeligt; i det nuværende Lovforslag forlanges der 3,000 Kr. Det Samme gjælder med Hensyn til Sekretærføretningerne. Der var oprindelig forlangt 1,600 Kr., Udvalget mente, at 800 Kr. var nok, nu forlanges der 1,200 Kr. Det er selvfølgelig Summen, om hvilke et Udvalgsmedlem næppe med Bestemthed kan sige, at det og det er nødvendigt, og mere behøves ikke, men denne Smødelommen, som er viist fra begge Sider, tyder i hvert Fald paa, at ved fortsat Forhandling vil dette Spørgsmaal temmelig sikkert ikke lægge nogen Hindring i Veien for en Overenskomst om Loven. Der staar nu tilbage at omtale de to betydeligste Punkter af denne Lov, om hvilke der maatte vil være mest Uenighed, eller hvor i ethvert Tilfælde forskjellige Anskuelser vilde gjøre sig gjældende. Det Første er Lovforslagets § 4 om Bevilgning af 800,000 Kr. til Højskolens Bygninger. I det Udvalg, der behandlede Sagen sidst i forrige Samling, nærede man den Anskuelse, at det ikke var rigtigt at gaa til Bevilling af et saa betydeligt Beløb efter de Planer og Oplysninger, som forelaa. Der forelaa jo som bekendt en Bestemmelser angaaende Udvidelsen af den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole, som var

ledsaget af en Del Kort og Tegninger over de Bygninger, som ere påtænkte opførte derude. Man nærede dog i Udvalget den Mening, at inden man gik til et saa overordentlig betydeligt Bygningsarbejde, maatte der forud ske videregaaende og nøiagtige Undersøgelser. Principielt tror jeg ikke, at man var imod, at der skulde bygges derude. Det er en Selvsølge, at naar en Virksomhed, en Undervisnings- og Undersøgelsesvirksomhed og Alt det, der i det Hele taget gjøres derude paa Anstalten, udvides, naar der fra alle Sider stilles større og større Krav til det Arbejde, der skal udføres derude, saa vil der tillige være Trang til Udvidelse af Bygningerne, der ere opførte for omtrent 30 Aar siden; det er naturligt. Men hvorledes disse Bygninger skulle opføres og indrettes, det maa man naturligvis meget omhyggelig overveje, inden man gaar til at bevilge saa betydelige Beløb. Der er i Udvalgets Betænkning fra i Vinter foreslaaet bevilget et Beløb af 3,000 Kr. til Undersøgelser og Udarbejdelse af Planer, og dette vil efter min Mening tilstrækkelig tydeligt vise, at Udvalget ikke principielt paa nogen Maade er imod en Udvidelse af Højskolens Bygninger. Men det betyder tillige, at man tror, at Undersøgelserne skulle forhøiedes, og navnlig at man skal gjøre sig bekendt med, hvad der i Udlandet er bygget til lignende Anstalter som den her i Landet. Jeg for mit Vedkommende skal tillade mig at fastholde dette Standpunkt, at der maa foreligge yderligere Undersøgelser og yderligere Planer, inden vi gaa til at bevilge et saa stort Beløb, og dertil kommer endnu een Betragtning. Landbohøjskolen ligger for Diebliffet paa en meget kostbar Grund. Den har, efter hvad der er meddelt i Udvalget, et saa stort Areal liggende derude, som den ikke benytter, at dette ved Salg siges at kunne indbringe en Sum, der omtrent vil dække Omkostningerne ved Bygningerne, nemlig den her foreslaaede Sum af 800,000 Kr. Hvis ærede Medlemmer vilde se efter paa Finantsloven i Aar og for tidligere Aar, vilde de se, at der af dette Stykke Jord, der ikke benyttes af Højskolen, som den ikke har Brug for, og som den, saa vidt jeg veed, er villig til at afstaa, indvindes en aarlig Indtægt af mellem 13 à 1,400 Kr. Det vil altsaa sige, at for hvert Aar, man vedbliver at eie denne Grund, er der et meget betydeligt Rentetab, og selv om man gaar ud fra, at denne Grund ved Byens Udvidelse og paa Grund af dens heldige Belliggenhed stadig vil stige i Værdi, vil jeg dog tillade mig at sige, at den skal stige ganske overordentlig stærkt, for at den skulde dække det Rentetab, som fremkommer derved, at der kun saas